

Powstanie Wielkopolskie

<https://pw.ipn.gov.pl/pwi/form/r3767937264665,JANKIEWICZ-Marian.html>
2023-03-21, 18:29

JANKIEWICZ Marian

Osoba

JANKIEWICZ Marian

Urodzony

1897

Zmarł

1967

Opis

oficer broni w Dowództwie Okręgu V w Grodzisku Wlkp. Ur. się 25 marca 1897 r. w Zbrudzewie (pow. śremski), w rodzinie rolnika Władysława i Zofii z Fenglerów. Uczęszczał do szkoły powszechnej w Zbrudzewie i Śremie, następnie do Miejskiej Szkoły Średniej w Kościanie i tam od 1911 r. rozpoczął praktykę w firmie zajmującej się handlem żelaza. Za pracę narodową w drużynie harcerskiej im. Jana III Sobieskiego w 1912 r. był szykanowany przez władze pruskie.

W 1915 r. objął kierownicze stanowisko w firmie w Grodzisku. Pełnił tam również funkcję kierownika drużyny skautowej im. T. Kościuszki, którą (jeszcze jako członek drużyny kościańskiej) zaprzysiął w 1915 r. Podczas I wojny światowej powołany do armii niemieckiej (1917), służył w 52 Pułku Artylerii Lekkiej w Królewcu. W początku 1918 r. został skierowany na front zach. do Francji, gdzie był ranny. Po wyleczeniu przydzielono go do 56 Pułku Artylerii Lekkiej w Lesznie.

Współpracował z tamtejszą Radą Ludową, organizując polskich żołnierzy w garnizonie leszczyńskim i przygotowując zbrojną pomoc w razie zajęcia Leszna przez oddziały powstańcze ze Śmigła i Kościana. Zagrożony aresztowaniem z powodu wykradnięcia niemieckich dokumentów wojskowych, uciekł z Leszna (6 I 1919) i jako ochotnik wstąpił (7 I) do kompanii bukowskiej, z którą wyruszył pod Zbąszyń (Łomnicę). Po kilkunastu dniach został przydzielony do Dowództwa V Okręgu Wojskowego w Grodzisku, gdzie pełnił funkcję oficera broni (do 30 VI). Od 1 lipca skierowany został do Intendentury Polowej w Poznaniu. W styczniu 1920 r. złożył egzamin na oficera kasowego i jako ppor. otrzymał przydział do Wojskowych Zakładów Gospodarczych (WZG) 17 Dywizji Piechoty, 1 II 1920 r. wyruszył z dywizją na wojnę polsko-radziecką, gdzie pełnił funkcję oficera kasowego.

W styczniu 1921 r. powrócił do Biedruska, a następnie do Poznania, gdzie likwidował kasę WZG. 1 września został przeniesiony do rezerwy. Przyjął stanowisko kierownicze w Spółce Akcyjnej „Żar” (26 IX), w 1922 r. uzyskał prokurę w tym przedsiębiorstwie, zaś od 1 VII 1929 r. był członkiem zarządu. W okresie międzywojennym brał czynny udział w pracach wielu towarzystw, m.in. Przysposobienia Wojskowego i Wychowania Fizycznego i Związku Oficerów Rezerwy.

Podczas II wojny światowej został wywieziony do Częstochowy. Powrócił po zakończeniu wojny do Nowego Tomysła i podjął pracę w Fabryce Narzędzi Chirurgicznych „Chifa”. Zmarł tam 13 września 1967 r. Był odznaczony m.in. Medalem Niepodległości, Orderem Odrodzenia Polski V kl., Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym i Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921. Żonaty z Marią z Musiałów, miał córkę Alicję (1945).

Bibliografia

Z. Kościański, Jankiewicz Marian (1897-1967), (w:) Powstańcy wielkopolscy. Biogramy uczestników powstania wielkopolskiego 1918-1919, t. IV, red. B. Polak, Poznań 2008, s. 69-70.

Autor wpisu

Zdzisław Kościański